УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
БЛАЖІВСЬКА ОКСАНА ЄВГЕНІВНА

УХВАЛА

Київ

18 лютого 2020 р. № 929/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Блажівська Оксана Євгеніївна, здійснивши попередню перевірку скарги Стояновського Валерія Володимировича стосовно суддів Третього апеляційного адміністративного суду Іванова Сергія Миколайовича, Панченко Ольги Михайлівни, Чередниченка Владислава Євгенійовича,

встановила:

до Вищої ради правосуддя 6 лютого 2020 року надійшла скарга Стояновського В.В. (вх. № С-655/33/7-20) на дії суддів Третього апеляційного адміністративного суду Іванова С.М., Панченко О.М., Чередниченка В.Є. під час розгляду справи № 215/3235/19 (провадження №).

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справ між членами Вищої ради правосуддя від 6 лютого 2020 року скаргу Стояновського В.В. передано члену Вищої ради правосуддя Блажівській О.Є.

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону України «Про вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарне провадження включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку та прийняття рішення про відкриття дисциплінарної справи або відмову у її відкритті.

Згідно з пунктами 1 та 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону, за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Відповідно до пунктів 3 та 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Зокрема, у скарзі Стояновський В.В. зазначає, що судді Іванов С.М., Панченко О.М., Чередниченко В.Є. процесуально не з'ясували обставини наявності у скаржника відповідних пільг та належного майнового положення щодо сплати судового збору для подачі апеляційної скарги, створивши штучні перешкоди, оскільки не мають належного рівня фахової підготовки.

З огляду на викладене, скаржник просить Вищу раду правосуддя з'ясувати рівень фахової підготовки суддів Іванова С.М., Панченко О.М., Чередниченка В.Є., витребувати з суду матеріали справи № 215/3235/19 (провадження №) та притягнути суддів до дисциплінарної відповідальності.

Під час попередньої перевірки скарги Стояновського В.В. убачається, що скаржник зазначає лише формальні, загальні фрази в яких відсутні конкретні відомості, що вказують про наявність у поведінці суддів Третього апеляційного адміністративного суду Іванова С.М., Панченко О.М., Чередниченка В.Є. ознак дисциплінарного проступку, який може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, та посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Ухвалою Третього апеляційного адміністративного суду (судді Іванов С.М., Панченко О.М., Чередниченко В.Є.) від 26 грудня 2019 року відмовлено в задоволенні заяви Стояновського В.В про звільнення від сплати судового збору, повернуто заявнику апеляційну скаргу на ухвалу Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 9 вересня 2019 року в адміністративній справі № 215/3235/19.

Відповідно до частини третьої статті 161 Кодексу адміністративного судочинства України до позовної заяви додається документ про сплату судового збору у встановлених порядку і розмірі або документи, які підтверджують підстави звільнення від сплати судового збору відповідно до закону.

Згідно із частиною першою статті 4 Закону України «Про судовий збір» судовий збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, - у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

Статтею 133 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, враховуючи майновий стан сторони, може своєю ухвалою зменшити розмір

належних до оплати судових витрат чи звільнити від їх оплати повністю або частково, чи відстрочити або розстрочити сплату судових витрат на визначений строк.

Відмовляючи в задоволенні заяви про звільнення від сплати судового збору суд зазначив, що довідка Тернівського Управління праці та соціального захисту населення міста Кривий Ріг від 2 грудня 2019 року № 11035 про розмір щомісячної компенсаційної виплати непрацюючій працездатній особі, яка доглядає за особою з інвалідністю I групи, яка була додана до вищезазначеної заяви, не дає підстав вважати, що зазначена сума в заяві про звільнення від сплати судового збору є єдиним джерелом доходу скаржника, оскільки не містить відомостей про майновий стан заявника, який може мати інші джерела доходу на момент подання апеляційної скарги.

А отже, як визначено в ухвалі Третього апеляційного адміністративного суду від 26 грудня 2019 року, Стояновським В.В. не надано належних доказів на підтвердження відсутності достатніх коштів для оплати судових витрат (скрутного матеріального стану, єдиного джерела доходу), підстав для звільнення останнього від сплати судового збору відсутні.

Згідно частини другої статті 298 Кодексу адміністративного судочинства України, до апеляційної скарги, яка оформлюється з порушенням вимог, встановлених статтею 296 цього Кодексу, застосовуються положення статті 169 цього Кодексу.

Відповідно до пункту 1 частини четвертою статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України, позовна заява повертається позивачеві, у разі якщо позивач не усунув недоліки позовної заяви, яку залишено без руху, у встановлений судом строк.

Отже, постановляючи вищезазначену ухвалу про відмову в задоволенні заяви про звільнення від сплати судового збору та про повернення апеляційної скарги заявнику за наведених вище підстав, вказані судді діяли у межах процесуальних норм, закріплених Кодексом адміністративного судочинства України.

Крім того, слід зазначити, що нормами Кодексу адміністративного судочинства України не передбачено обов'язку проведення судового засідання для розгляду заяви про звільнення від сплати судового збору та про повернення апеляційної скарги скаржнику.

Будь-яких інших відомостей, які б свідчили про наявність у діях зазначених суддів ознак дисциплінарного проступку, який може бути підставою для дисциплінарної відповідальності суддів, Стояновським В.В. не зазначено. Скаржник навів власну оцінку правильності застосування суддями Івановим С.М., Панченко О.М., Чередниченком В.Є. норм процесуального права.

Слід зазначити, що Вища рада правосуддя згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» не є органом, який здійснює правосуддя, та не має повноважень оцінювати докази у справі, надавати правову оцінку судовим рішенням.

Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України.

Крім того, не можуть бути взяті до уваги і твердження скаржника про те, що судді Іванов С.М., Панченко О.М., Чередниченко В.Є. в судовому засіданні були не доброзичливими, формують протиправну правозастосовчу практику, оскільки скаржник не надав жодних належних доказів на підтвердження зазначених обставин.

За таких обставин відповідно до пунктів 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, оскільки не містить відповідних відомостей, як того вимагає закон.

З підстав, передбачених пунктами 1—5 частини першої статті 44 Закону, член Дисциплінарної палати - доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику (пункт 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосудця,

ухвалив:

скаргу Стояновського Валерія Володимировича стосовно суддів Третього апеляційного адміністративного суду Іванова Сергія Миколайовича, Панченко Ольги Михайлівни, Чередниченка Владислава Євгенійовича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя **О.Є. Блажівська**